

Universitätsbibliothek Paderborn

**Preceptorium diuine legis venerabilis fratris Joha[n]nis
Nider de ordine predicatorum**

Nider, Johannes

Nurnberge, 28.VII. 1496

Septimu[m] quomodo inimici sunt diligendi vel odiendi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31252

Preceptum V

Ideo cuz primū sit optimū. scđm est pessimū. immo odiū dei ex deliberațōe est maxie peccati in sp̄m scđm. fin q̄ pecatum in sp̄m sanctū nomiat aliquid genus sp̄ale peccati. nō tñ cōp̄ntak inter species peccati in sp̄m sanctū. q̄ generall ter inuenit in om̄i specie peccati in sp̄l ritū sanctū. unde odiū dei mains peccati est infidelitatis peccati. q̄ ex eo oīl tur ut effectus ex causa. **D**ubatur tertio q̄ possim⁹ et debeam⁹ odire. **R**ū. fin Tho. bvidez. Licet odio h̄re illud q̄d a diabolo deriuat ut peccati. et om̄e illud q̄d pertinet ad defectū dñe iusticie. et quicqđ a deo abducit nos fin q̄ a deo abducit. **H**naturā fratris. grām et h̄mōi. cum sint a deo sine peccato non possum⁹ odire. **D**e p̄mo dī **L**uc. xliij. Si quis venit ad me et nō odit patrem aut matrem nō potest esse meus discipulus. Et **A**o. i. **D**erractores deo odibiles. **D**e secundo. i. **J**ob. ii. Qui fratre suū odit in tenebris est. **S**ed summa cautela fin Greg. ibi videnta est ne sub ueste boni odiū se occultet odiū fratris. **Q**uo ad tertium. utrū peccatores se odit. **R**ū. q̄ sic. **D**ū. p̄. Qui diligat iniquitatē odit aiam suā. **D**ro cuius intellectu norat hic Tho. ii. q̄. xlv. ubi q̄rit. utrū peccatores se diligant. **A**mare seipm. uno mō cōmune est oībus. **A**lio mō ap̄riū est bonoꝝ. **T**ertio mō ap̄riū ē maloꝝ. **Q**em alijs amet id q̄d seipm esse existimat hoc cōmune est oībus. **H**omo autē dī esse aliqd dupl̄citer. **D**uo mō fin substantiā suaz et naturā. et fin hoc oēs estimat bonū cōmune se esse illud q̄d sunt. sc̄j ex aia et corpore cōpositos. et sic etiā oēs homines boni et mali diligunt seipsoꝝ. Inquantū diligunt sui ipsoꝝ p̄seruationē **A**lio mō dicit eē hō aliqd fin principaliatē. sicut princeps ciuitatis dicit esse ciuitas. **D**ū q̄d p̄ncipes faciunt dicit ciuitas facere. sic autē nō omnes

Cap. VI

existimat se esse illud q̄d sunt. **P**rincipale em̄ in hoīe est mens rōnalis. **H**e cundariū autē ē natura sensitiva et corporalis. quoꝝ primū vocat ap̄ls interiorē hoīem. vi p̄z. i. **C**or. v. **B**onitatem estimat p̄ncipale in seipsoꝝ rōnalem naturā siue interiorē hominē. vii fin hoc existimat se esse q̄d sunt. **M**āli autē existimat p̄ncipale in seipsoꝝ naturā sensitivā et corporalē. sc̄j exteriorē hominē. viii non recte cognoscētes seipsoꝝ nō vere diligunt. **E**t hoc p̄bat p̄bus iii. ix. **E**thi. q̄ quinqꝫ que sunt amicitie p̄pria. **N**iusquisq; em̄ amicus p̄mo qđem vult suū amicū esse et vivere. **S**ecundo vult ei bona. **T**ertio op̄atur bona ad ip̄m. **Q**uarto cōcordat cuz ip̄o quasi in eisdē delectatus et cōristat. **E**t fin hoc boni diligunt seipsoꝝ qđum ad interiorē hominē. q̄ etiā volunt ihm p̄seruari in sua integratitate. et optant ei bona eiusque sunt bona sp̄ualia. et ad assequēdum operā impendunt. **E**t delectabiliter ad ad cor redeunt q̄ ibi inueniūt bonas cogitationes in p̄tū. et memoriam bonoꝝ p̄teritorū. et spem futurorū bonoꝝ. et q̄bus delectatio causaē. **S**icut etiā nō patiunt in seipsoꝝ dissentionē voluntatis q̄tōtā aia eoz tendit in vnu. **E**cōtrario autē mali nō volūt p̄seruari in interioris hoīis integratitate. nec appetunt eiꝝ sp̄ualia bona nec ad hō op̄ant. nec delectabile est eis secū. quenā redēdo ad cor. q̄ inueniūt ibi mala p̄stia. p̄terita et futura. q̄ abhorret. Nec etiā sibi ip̄sis p̄cordat p̄ter p̄sciaꝝ remordētē. fin illud p̄. **A**rguā te et statuā p̄ra faciē tuā. **E**t p̄dem p̄bari p̄t q̄ mali amāt seipsoꝝ fin corruptionē exterioris hoīis. sic autē boni nō amāt seipsoꝝ. odiunt q̄ mali seipsoꝝ fin p̄ncipale sus videlicet animā.

Capitulum. vii.

6 2

Necessariū est scire. quō int̄
h̄mici vel peccatores sint diligē
di vel odiēdi. de q̄bus xps p̄ce
ptuz dat **M**att. v. dices. Audistis q̄
dicū est. Diliges p̄imū tuū. et odio
habeb inimicu tuu. Ego aut̄ dico vo
bis. Diligite inimicos v̄ros. bñfacite
b̄is q̄ oderūt vos. et orate p̄ psequeñib
z calūnūatib̄ vos ut sitis filii p̄is
vestri q̄ in celis ē qui solē suū ori fa
cit sup bonosz malos z pluit sup iu
stos z iustos. Obi dicit glo. q̄ inimi
ci nostri trib⁹ mōle pugnat p̄ta nos.
sc̄ mentali odio. verbali opprobrio. et
corporali nōumento sine lesione in
extero i bono. vt notaſ in v̄oſ p̄diciſ
Sed ibi ecōtrario tria tubet v̄itas in
imicis impendēd. videlz diligere cor
de. benedicere ore. et opibus sbuenire.
De q̄b⁹ trib⁹ v̄idēdū erit. Prio. quō
corde sint diligendi inimici. Obi tria
occurruū declarāda. Primo an inimi
coꝝ dīlectio sit nobis possibl. Sc̄do
si sic. Cur inimici sint diligēd. Non
odiēdi. Tertio an ad eoꝝ dīlectōez ne
cessaria sit sp̄alis actuatio. Etūm
ad p̄imū regiunt taz ceci rōne z infe
cti volūtate vt affirmēt. et qdē credāt
sidi ip̄ossible eē q̄ inimicos diligant.
Cōtra q̄s scripture sc̄toꝝ doctrina. et
ph̄oz ac naturaliū exēpla. Nā **M**att.
.v. dī. Si dimiserit hoibus p̄tā eoꝝ
dīmittet et vobis pater vester celestis
debita v̄fa. Sup q̄ glo. Dīdetis fr̄es
q̄ cū dei grā in p̄tā n̄ra possum est
quō a dōo in dīcemur. Inqt em dīns.
Si dimiseritis dīmisseꝝ vobis. Si nō
dimiseritis nō dīmisseꝝ vob. In p̄tā
aut̄ n̄ra c̄st dīmittere et nō dīmittenre.
Exēpla habem⁹ **G**en. xlv. vbi post ex
tremā iñuriā p̄ fr̄es illatā **J**oseph ex
amicitia singulos osculabat z sup sin
gulos flebat. Sic **E**xo. xxxij. Moyses
a pplo crebro yexat̄ cū tā xpe lapida
ref. cū alt ad deū. Si nō dimiserit p̄ cū

ppl̄i tñ. dele me de libro quē sc̄p̄fist̄.
Et. q̄. **H**eg. i. **D**avid cui su⁹ inimicus
Hemei i faciē maledixit. maluit par
ceret letales inimicos flere nouit. et eos
dē occidētes punire. **I**ō ait in p̄s. Si
reddidi retribuētib⁹ mihi mala deci
dam merito ab inimicis meis inanis
Joh. qz. iij. Sic de⁹ dilexit mundū vt
vnigenitū suū daret vt ois q̄ credit in
eū non pereat. h̄ hēat v̄tā eternā. **A**d
Rom. v. Sic nos xps dilexit q̄ tradid
dit seipm p̄ nobis in morte. iustus p̄
injustis. cum tñ inimici essem⁹. **E**t p̄
se p̄sequētib⁹ in cruce ait. **P**ater l̄ḡce
illis q̄ nesciūt qd̄ faciunt. **Q**uē btūs
Stephanus sequēs p̄ inimicis se la
pidantibus. **A**c̄t. vij. flexis genibus et
clamādo orabat. vbi p̄ se stādo orane
rat dices. Domine accipe sp̄m meū.
Ald idē sunt sanctoꝝ dīcia z exēpla **C**
Nam q̄ possibile sit nobis inimicos
diligere. ptz p̄ **A**ugu. qui de seruo p̄
gro q̄ nō vrebāt ritib⁹ sibi a deo colla
tis. sic dicit. Seruū pigrū q̄ finysto
riam en angelicā talentū sui dñi credi
tum fodit in terrā. nec in eo negociaſ
est. nō dānaret deus si ea q̄ nullo mō
fieri poterat p̄cepisset. Et btūs **H**ie
rony. Anathema sit q̄ dicit deum p̄c
isse impossibile. Preterea si tot mu
lieres. pueri. et tamdeliceꝝ yuelle fñ
mas. ignes z gladios. imo bestias eq̄
nīmīter p̄ulerūt p̄ xpo. q̄ tñ nob̄ sue
rūt siles. Cur nō possem⁹ p̄stia. et in
iñurias eq̄nīmīter tolerare et inimicos
diligere. Sile docet exēpla ph̄oz. vi i
vitis eoꝝ legis. Nā p̄itac⁹ ph̄s cū du
ctor et̄ mytilēsū p̄tra athenēses q̄rū
dux fuit. firmo ex pacto singulare cer
tamē indixit **P**itacus. et sub scuto oc
cultato reti cū **F**irmonē iñolueret et
occideret. ac triūpho p̄tūt̄ in p̄ncipē
mytilēsū leuarc p̄ncipatui p̄ de
cenniū resignauit tā ciuitate optie or
dinata. Cūq̄ qdā opar⁹ el⁹ filiū secu

Preceptum V

rim ingerēs interfecissz, et occisor ligatus p̄ ciues Piraco p̄staref, ipm ab soluit vices. Indulgentia eē supplicio potiorez. Sic Eschynes p̄bs et orator maxim⁹ cū sua eloquētia athenas regeret, et ibides a Demosthenē oratore in orādō vīct⁹ in iudicio rhodū ppter ignominīā pgerer, et ibidē rogatu ciuitatis, pmo suār deinde Demosthenis oīonē clarissimā recitaret, et cūcī vtriusq; eloquētia admiratib⁹, et plus Demosthenis sic alt. Nōge ampli⁹ mirati eēris si ipm gorantē studiūsset, inimici sui testis p̄medato, excellētissimus effect⁹ vt ibidē hēt. Sic etiā Dalet⁹ devitis phoz refert de Socrate, q semel ictu calcis pcussus, tū qdam ei⁹ tolerantiā miraret ait. Si asin⁹ me pcussisse calce, vñ in iudiciū eū puenſ rem: Cur igit⁹ nō sic eqnimiriter sustine rem ictus hoīm sicut pcussurā irrōna lū: Qd etiāz inimicis possim⁹ pcere p̄z a illi. Nā si tu expectares ab impatore magnū donū, et te impator offenser v̄l p̄citeret, tu ne sumpturū domum p̄deres, nec facto nec v̄bo ppter ite donū vindicares: Cur igit⁹ nō face res sile, p̄ eterna p̄sa inimico pcendo.

D Quo ad scdm p̄ncipale, quō inimici sunt diligendiz qre. Notandū pmo q sit inimicus. Est aut inimicus ille qui affectat aut optat aut volūtarie infert, aut inferre conat alteri malū culpe aut pene in aia corpe vel rebus, et h̄ facit nō ad correctionē, p̄imi, nec ad iusticiā exercendā, nec ad aliud bonū aliquid. Et in alteri ad malū, vel etiā qui mala intētione gaudet de malo, p̄imi aut exīstak de eius bono. Dicit p̄mo, q affectat alteri malū nō ad correctionē eius, h̄ in malū suū puta ex odio, rācore, vel animi amaritudine, q̄ si q̄s vellet alteri malū pene, vt carceres, verbera, paupiatē, infirmitatez, et bīmōl, et solū ad correctionē sui et p̄se-

Capi. VII

ctum aīe eius, aut ppter cōem v̄tilitatē, et faceret illud nō ex amaritudine animi, rancore vel v̄ndicta, s̄ fraterna dilectiōe, talis nō eēt inimicus alteri⁹ censendus s̄ amicus, qz p̄delle conat q̄uis obesse videat. Jo parētes puentētes pueros suos magis scholares nō sunt eoz inimici estimādi, s̄ amici Scđo dicit, nō ad iusticiā exercēdam qz qvult aut infert alteri malum pene amore exequēde iusticie, nō ē inimic⁹ p̄sone puniēde. Nō licitor nō ē inimicus ei⁹ q̄ē occidit mediante iusticia, nec inder sit, dumodo nō ex odio v̄l rācore s̄ solū ppter cōem v̄tilitatē illa faciat amo, et p̄clarissime iusticie. Dicit tertio, vel ppter aliquād alind bonū, qz medicus q̄ p̄delle intēdit iāc̄ amicus viri infirmū quem sanare intēdit. Dicit q̄rto, vel q̄ mala intētione gaudet de malo, p̄imi, aut tristak de eius bono, qz si intētione bona facit, vt de tristiciā iūdite fuit dictū, nō ē inimic⁹ cēser dñs. Ex qbus p̄z, q̄ h̄d p̄t licite velle i casu inimico suo bonū, sc̄ p̄t p̄talis, infirmitatis, moris et hīmōl, dumō sine rācore fiat et bona intētione ad bonū peccatis vel cōstatiss seu iusticie Greg. dīc. xxij. moral. h̄t ibidē s̄bdit. Ad hec suāda valde necessariū est subtilissime discreciōis examen, ne cū nr̄a dīa exeqmūr, fallamur s̄ spe clevitatis alienē, v̄dēz estimantes nos mala inimicis nr̄is velle, ppter eoz correctionēvbi ex odio volum⁹ rācore vel mala intētione. Et statū loq̄tur de ry rāno, ppter facinora p̄missio, subtilitē inq̄ p̄sare debem⁹, qd debem⁹ ruine p̄cōris, et qd iusticie dei serētis. Qaz cum querū quēq; oipotēs de⁹ pcussert et p̄doleā ē miserle peunt, et p̄gaudent dū ē iusticie iudicē. Scđo nōndū in inimico dño sūr p̄siderāda. Prīmuz ē inimicitia, oīlū seu rancor, q̄ē h̄z ad proximū suū, et s̄m illa nō debem⁹ in-

03

nicū diligere. hoc ē. q̄ nō debem⁹ vel
le q̄ sint inimici nři. aut aliorū. aut
habeat odī. inimicis. et hmoi v̄sus
nosv̄l pxios. q̄ b̄ eēt velle eoꝝ mala
et p̄cāt̄ charitatē. Et b̄ tenent cōiter
doctores in. iij. dls. xxix. 2. xxx. 2. Cbo.
iij. ii. q. xxv. Quo p̄siderāda ē i inimi-
co ipsius nā fm̄ quā ad dei imagines
creatus ē capax ḡlie nobiscūr n̄ px-
imus. Et fm̄ b̄ dicēdū p̄mo q̄ ex p̄ce-
pto tenemur inimicos nřos nō odire
fm̄ nām fm̄ quā sūt nři pximi. Scđo
q̄ tenemur eos fm̄ nām nō solū non
odire b̄ etiā tenemur eos diligere. ita
v̄velimus tis bona felicitatis eterne
virtut̄ bona næcer fortune. inq̄stum
eos talia. pmouēt ad britudinē eorū.
Prīmū p̄z Prover. xliij. Si cecide-
rit inimicus tu⁹ ne gāndeas. ne forte-
videat dens⁹ displiceat illi. et auertat
strā suā ab eo. et cu ab illo merterit. ad
illū dirigat q̄ de inimici ruina gande-
bat. Et Cpo. xxij. Si videris asinum
inimici tui i luto lacente nō pteribis.
nisi p̄us eleues eū. Si inimici asinus
nō ē relinquēdus in luto. q̄nto mīn⁹
xpi sanguine redēpt⁹ et dei imagine insi-
gnit⁹ non d̄z negligi hō. Jō. i. Job. iij.
Qui odit fratrē suū homicida est. Et
scitis q̄ ois homicida nō h̄vitā eñaz
in se manentē. q̄d doctores exponunt
sic. Qui odit fratrē suū q̄d petus est et
nō diligere eū. homicida ē suūp̄l⁹ spi-
ritualit̄. et fris sui corporalit̄ dispositiue
tū. Scđm p̄z. q̄ Matth. xxij. p̄ceptu⁹
est. Diliges pximū tuū sic teipm. sed
inimicus ē pxim⁹ tu⁹ vt patuit supra.
Nē Matth. v. ois p̄ceptu⁹ dic. Dilige
te inimicos v̄os. b̄nfacite b̄is q̄ ode-
rūt vos. Idē. p̄bat mḡ in. iij. dls. xxx.
Fido aut̄ q̄re tenemur inimicos. diligere ē. q̄d dilectio quā xps nob̄ p̄cipit
qua tenemur diligere pximū. ē chari-
tas. q̄ habentē facit autēdere. q̄ q̄libet
pxim⁹ viator est ad imagines dei. dei

copare beatitudis. q̄ capacitas cū sit
nāliter in inimico et in amico. om̄s re-
nemur diligere ad tale bonū. De⁹ em
est vniuersale bonū in nullo inintibili-
lis ex cōsideratiōe sui ad aliū. cui bona fa-
uere debem⁹ et optare vt ab oib⁹ hoib⁹
viatorib⁹ honore. Diligam⁹ ḡ in inimi-
co oē illud q̄d ē in eo a deo. et odia
mus i eo oē illud q̄d ē a diabolo. Sic
em medic⁹ ifirmū diligat. h̄ febrē p̄seq-
tur. et m̄ filiū diligat h̄ ei⁹ scabie odit.
Quo ad tertium p̄ncipale vtrp̄ ad dili-
gēdū inimicū exigat special⁹ acuatio-
metis. Non dū fm̄ Cbo. vbi. 5. q̄ dile-
ctio nāe inimici p̄t dupl̄ cōsiderari.
Uno mō in gnāli. t̄sic est i p̄cepto. vt
cū aliq̄s in gnāli diligat pxios. ab illa
gnālitate inimicū non excludat. Dū
q̄ oraret ex deliberatiōe corde vel ore.
dicēdo. Dñe da pacē h̄tūc ciuitati vel
regioni dempto rali inimico meo. pec-
caret mortaliter. quia contra charita-
tem ageret. Tēlio modo consideratur
dilectio proximi in speciali. vt scilicet
aliquis i speciali moueat motu di-
lectionis actualis ad inimicū suum.
ita q̄ actualiter velitz op̄et sibi bonū
illud fm̄ Thōm. non est de necessitate
precepti. Exempli gratia. Cum q̄s
cogitat de Socrate inimico suo. non
est preceptum q̄ statim velitely op̄et
sibi bonū actualiter. quia preceptum
de dilectione inimicū est affirmati-
uum ideo non obligat pro semp. Sed
preceptum est vi non odit evit et nū
q̄ affectet vel optet sibi malum inten-
tione nocendi. quia non odire proximū
est preceptū negativū. ideo obligat
ad semp pro semp. Est tamē fm̄
Cbo. hoc de necessitate charitati. fm̄
preparationē animi. vt sc̄z hō habeat
animū paratū ad hoc vt in singulari
inimicū effectuet et effectuē diligē-
ret. si nc̄citas occurreret. h̄ q̄ absz ar-
ticulo nc̄citatib⁹ hō b̄ actu ip̄leat p̄se.

Preceptum V

ctionis ē. vt Aug. pbat in enchiridion. Et vt ibidē dīc. Esset adhuc maiori ḡfessionis. q̄ hō magno constu. et pfecto amore elicito ferret dilectione in inimicū cū affectu sibi volendo bo nū. potissime dū ille inimicus actu offendit. vt fecerūt xp̄s in cruce. et Stephanus moriturus.

Capitulum. viij.

Secundo cum inimici nos pse quan̄. ore debem⁹ eis dilectionis bñticia oñdere. nō solū cor de. h̄ etiam ore. Qd fieri pōt̄ tr̄splicif de q̄bus p̄p̄sentī tractabif. Primo d̄ recōciliatione. Secundo de vitāda calumnia. Tertio de oñone et de impen dēda bñdictio. **M**ūn ad p̄mūva let illō. Matt. v. Si offers mun⁹ tuū ad altare et recordat⁹ fueris q̄ frāt̄ tu⁹ h̄z aliquid aduersuz te. relinq̄ ibi mun⁹ tuū añ altare et vade recōcillari frātri tuo. **H**obi p̄mo notandū. qd sit tem plū. in quo offerendū sit mun⁹. qd alta re sup̄ quo. et quid mun⁹ seu sacrificiū. **T**ēplū ē anima mūda et corp⁹ q̄ sunt deo q̄ xp̄i passionē in baptimate p̄scrata. teste ap̄lo. i. Cor. iii. Nescit⁹ q̄ tēplū dei estis vos. Et iterū. Tēplū dei sanctum est qd estis vos. Et alibi. Empti estis precio magno. glificare et poratae deū i corpev̄o. Altare ē fides vera et firma. de q̄ ll̄eb. vii. Habem⁹ altare de q̄ edere nō habet q̄ tabnaculo defūlū. fundamētu em̄ altud. sup̄ ple. q̄ fidē Jesu xp̄i. nemo pōt̄ ponē p̄ter id qd positiū ē. qd ē xp̄s Jesus. i. Cor. iii. q̄ sine fide im̄ possibile ē pla cere deo. Heb. xj. Quonera et oblatio nes sunt act⁹ p̄ncipalit̄ interiores aie. vt meditatio bon̄or. cōplacētia diuin̄or. affect⁹ et oñō metalis. dei dilectio et primi. et his filia. Ex q̄bus interius in tēplo cordis oblatis v̄z hō. prumpere ad actus extēiores latrē v̄l du lie. vt ad iubilationē. hymnū. oñones

Cap. VIII

vocale. oblationē. opa mīe copalia et spūalia. et silia. q̄ sine interorib⁹ mu nerib⁹ fere nulla sunt. Et ista ē expo sitio fm̄ d̄ Aug. Scđo notandū q̄ ista munera nō ēēt deo grata si nō ēēt ut offerēte charitas frātia. H̄n nullum op⁹ ē deo acceptū sine charitate. teste ap̄lo. i. Cor. xiiij. dicēte. **H**ī liguis ho minū loqr̄ āgelo p̄ r̄c. et lō factur⁹ ali qd op⁹ bonū qd ē mun⁹. dz quidē bo nū p̄positū nō totalē dīmittere. h̄ inz nus relinquerē añ altare. id est. h̄mōe opns differre rad frātē p̄gere pedib⁹ corporis vel aie. et recōcillari frātri sati facēdo. v̄bo. facto. v̄l v̄troḡ. et tūc of ferre v̄z mun⁹ suū. v̄n Aug. in fmone dñi in mōte. Cum aliquid tale oblatu sum⁹. in interiori tēplo p̄gendu ē ad reconciliationē cum frātre dīmittēdo tale munus spūale. p̄gendū ē non pe dibus cor̄is. h̄ motib⁹ animis. h̄ūllit te ex affectu p̄sternēs frātri ad quem chara cogitatiōe cōcurras in p̄spectu eius cui munus oblatu ē es. Sed si frāter p̄n̄ ēz ad eū potes tre nō simu lato anio lentre atq̄ in ḡfaz reuocare veniā postulādo. si hoc corā deo p̄us feceris p̄gens ad eū non p̄igro mons corporis h̄ celerrime dilectōis affectu atq̄ inde veniēs. i. intētionē reuocās ad id qd agere ceperas. offers mun⁹ tuū. Hoc em̄ remediu est cōtra pctm̄ ire. qd fm̄ Augu. sup̄bi amplecti non valēt. Inflat̄ em̄ hoc medicamē cha ritatis h̄umilitatis subire nolunt.

Certio notandū q̄ trib⁹ modis cōtingit frātre h̄re aliquid p̄tra te. Primo modo si ille habeat cōtra te iram aut odium. q̄uis tu illi nullā iurū fece ris nec fueris sibi iniuste et p̄ aliquid de bītū causa istius odij aut ire. sed forte susurratores aliqui suis susurrijs hoc fecerit. Aut ille forte frāt̄ spōre assump̄it sibi p̄tra te irā. odij v̄l indignatio nē ex falsa v̄l solū estimata iurūa quā